



TEPPE

AV LUDVIG HOLBERG

Kjære publikum!

Ludvig Holberg - var han norsk, eller var han dansk? Han ble født i Bergen i 1684, men dro tidlig ut for å studere i København, bl.a. teologi, filosofi, historie og språk, matematikk og metafysikk, og selv om han i perioder bodde både i Fron, på Voss og i Kristiansand, så må det innrømmes at han levde mesteparten av sitt voksne liv i Danmark. Men la oss kutte ut nabokrangelen, og rett og slett slå fast at Ludvig Holberg var en genial kosmopolitt. Hjemløs og rastløs reiste han ut i verden, oftest til fots, for å få slukket sin kunnskapstørst, og på sin vei ble han en mester i å kommentere og tolke sine medmenneskers og samfunnets komiske og tragiske sider.

”Jeppe på bjerget” er den klassikeren som er spilt oftest og har moret flest publikummere i generasjoner opp gjennom Riksteatrets snart 60-årige historie. Og hvorfor det? Hva er det med Jeppe, denne svake sjel med sans for det sterke? Hvorfor elsker publikum å se en doven og udugelig slask påføre seg selv og sine nærmeste de verste lidelser, drikke seg fra sans og samling, få juling av kona, for så å bli rundlurt og våkne opp i baronens seng og til slutt nesten ende i galgen? Jeg tror det har å gjøre med at vi kjenner oss igjen. På godt og vondt.

Alkoholen kjenner vi. Ekteskapskrangelen og familievolden kjenner vi. Fylla, skallebanken, tømmermennene, den dårlige samvittigheten og bondeangeren kjenner vi så altfor godt her i Norge. Og vi liker å le det bort. Her i vår Jeppe-oppsetning har vi lett etter dobbeltheten i teksten. Vi ønsker å få frem både det latterlige og det tragiske, og at latteren blir sittende litt som en klump i halsen.



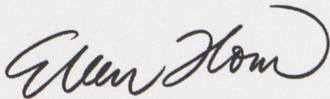
“Når jeg har fått lukke døren bak meg,
gå inn på scenen i den deiligste og
vanskeligste skaperprosessen som finnes,
da blir jeg lykkelig.”

Å arbeide som skuespiller igjen er ren luksus for meg. Det har gitt meg noen hyrdestunder i min ellers så travle sjefstilværelse. Når jeg har fått lukke døren bak meg, gå inn på scenen i den deiligste og vanskeligste skaperprosessen som finnes, da blir jeg lykkelig. Om vi lykkes, gjenstår å se. men sammen med knallgode kolleger har jeg prøvet og feilet, og dummet meg ut, klødd meg i hodet, tullet og tøyset, grått litt og ledd mye over livet, kjærligheten og døden, om det å være menneske.

Å få følge Kim Haugens arbeidsprosess har i seg selv vært et privilegium, og ekstremt inspirerende. Han er en unik skuespiller, som bare måtte spille Jeppe en gang! Jeg er stolt over at det ble her hos oss på Riksteatret, med Nationalteatret som siste stoppested på turneen.

Hjertelig velkommen til et nytt møte med Jeppe, 285 år etter at han ble funnet på og skrevet ned av universalgeniet Ludvig Holberg!

God fornøyelse!



Ellen Horn
Teatersjef



Nasjonalbiblioteket
Depotbiblioteket

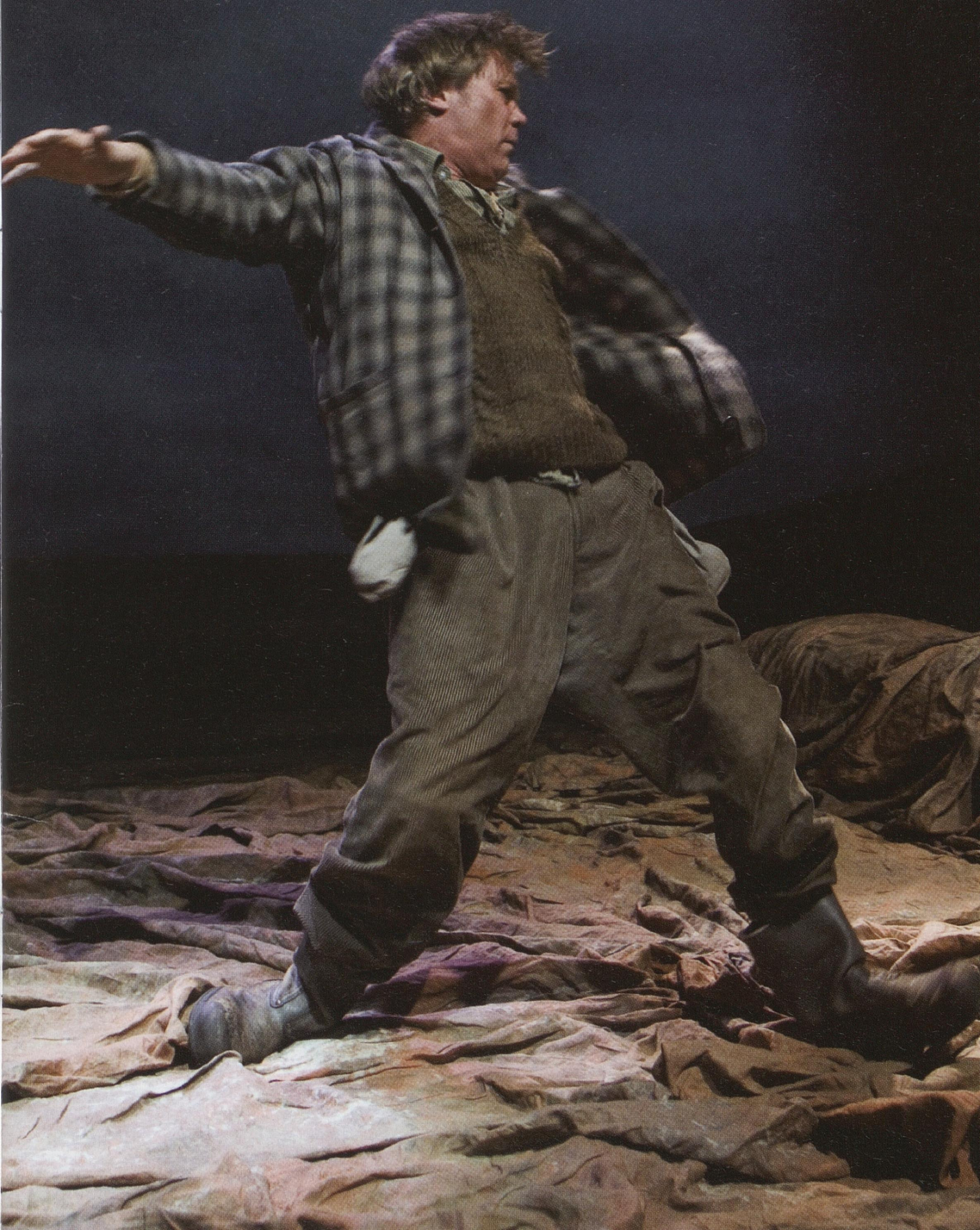
Spill, speil – og virkelighet

Av Kjetil Bang-Hansen

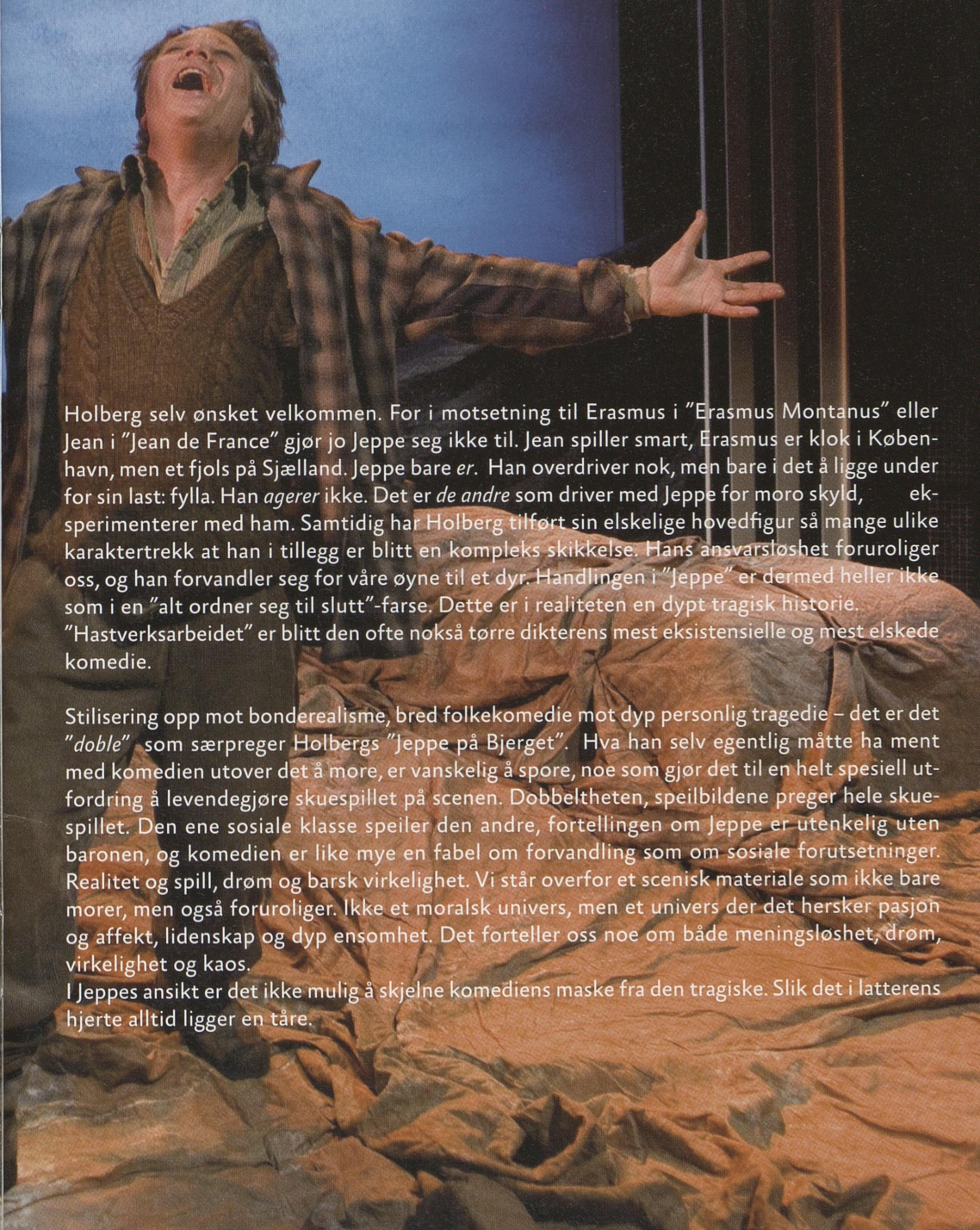
Det sies at perler skapes av feil. Av rusk i substansen så å si. Er det slik med "Jeppe på Bjerget" også, Holbergs mest elskede komedie? Sikkert er det i hvert fall at denne komedien ikke er feilfri. Til dels er den nokså rotete konstruert – hvor blir det av Nille til slutt? – og tilsynelatende uten en helt gjennomtenkt dramatisk struktur. Kanskje ble det slik fordi Holberg hadde det travelt. Han hadde funnet en deilig historie av den tyske forfatteren Jakob Bidermann, og ville ut fra den skrive en klassisk komedie. Ikke fordi han var spesielt opptatt av tidens forhold på landet eller av drukkenskapen som problem. Heller ikke fordi historien om den forvandlede bonde interesserte ham som et seriøst sosialt eksperiment. Med "Jeppe på Bjerget" snakker vi hverken om realisme eller dokumentarisme, Holberg ville først og fremst more. Skuespillet, som lite tyder på at han var spesielt stolt av, er skrevet som ren underholdning. Noe som kunne "bevæge alle slags Tilskuere til idelig Latter", som han sa. Det avgjørende for Holberg var at publikum skulle le.

Og likevel. "Jeppe på Bjerget" er noe mer. Komedien er "annerledes". Først og fremst fordi skuespillet har en hovedfigur publikum ikke bare kan le av, men også ta til sitt hjerte. Ikke en karikatur, som i så mange av Holbergs komedier, men et menneske. Det er dette mennesket som har gjort denne folkekomedien så høyt elsket. Allerede på førsteoppførelsen var det da også skuespilleren i hovedrollen som gjennom "et mesterlig uttrykk for en sjællandsk bondes sprog, holdning, opførsel og væsen" sikret suksessen, altså gjennom et drag av realisme som

"Komedien er "annerledes". Først og fremst fordi skuespillet har en hovedfigur publikum ikke bare kan le av, men også ta til sitt hjerte."



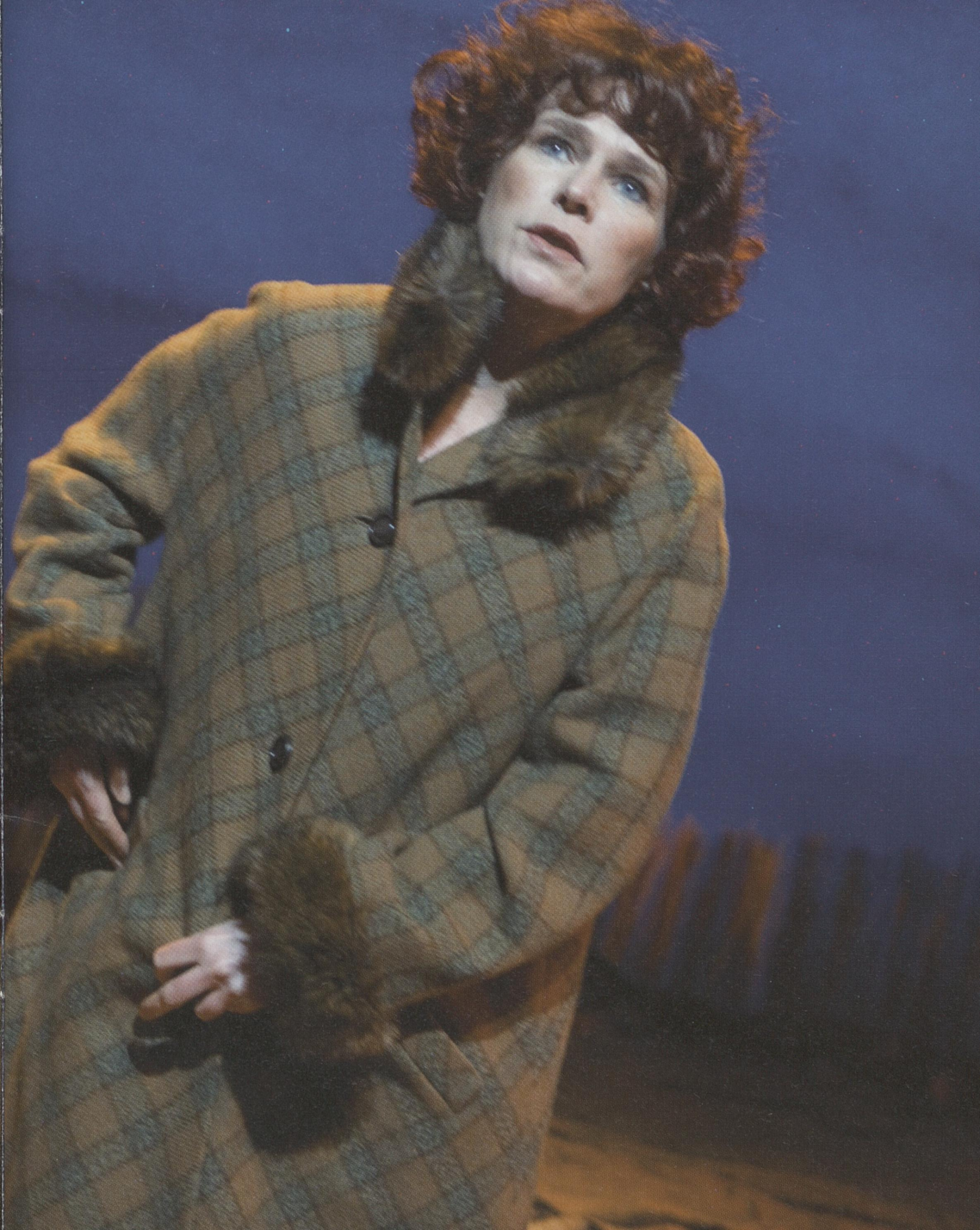




Holberg selv ønsket velkommen. For i motsetning til Erasmus i "Erasmus Montanus" eller Jean i "Jean de France" gjør jo Jeppe seg ikke til. Jean spiller smart, Erasmus er klok i København, men et fjols på Sjælland. Jeppe bare er. Han overdriver nok, men bare i det å ligge under for sin last: fylla. Han *agerer* ikke. Det er *de andre* som driver med Jeppe for moro skyld, eksperimenterer med ham. Samtidig har Holberg tilført sin elskelige hovedfigur så mange ulike karaktertrekk at han i tillegg er blitt en kompleks skikkelse. Hans ansvarsløshet foruroliger oss, og han forvandler seg for våre øyne til et dyr. Handlingen i "Jeppe" er dermed heller ikke som i en "alt ordner seg til slutt"-farse. Dette er i realiteten en dypt tragisk historie. "Hastverksarbeidet" er blitt den ofte nokså tørre dikterens mest eksistensielle og mest elskede komedie.

Stilisering opp mot bonderealisme, bred folkekomedie mot dyp personlig tragedie – det er det "doble" som særpreger Holbergs "Jeppe på Bjerget". Hva han selv egentlig måtte ha ment med komedien utover det å more, er vanskelig å spore, noe som gjør det til en helt spesiell utfordring å levendegjøre skuespillet på scenen. Dobbeltheten, speilbildene preger hele skuespillet. Den ene sosiale klasse speiler den andre, fortellingen om Jeppe er utenkelig uten baronen, og komedien er like mye en fabel om forvandling som om sosiale forutsetninger. Realitet og spill, drøm og barsk virkelighet. Vi står overfor et scenisk materiale som ikke bare morer, men også foruroliger. Ikke et moralsk univers, men et univers der det hersker pasjon og affekt, lidenskap og dyp ensomhet. Det forteller oss noe om både meningsløshet, drøm, virkelighet og kaos. I Jeppes ansikt er det ikke mulig å skjelve komediens maske fra den tragiske. Slik det i latterens hjerte alltid ligger en tåre.





En ubehagelig historie

Kim Haugen og Anders Hatlo ble begge overrasket over dybden i Holbergs komedie. Ubehagelig og nifs er ord de bruker om historien.

av Nora Sørensen

Kim Haugen og Anders Hatlo er to av Norges mest erfarne skuespillere. Begge er mestre i komediesjangeren, men er både som personer og skuespillere nokså forskjellige. Mens Anders spiller farlig nær galskapen, som for eksempel i *Mysteriet Myrna Vep* og i *Cabaret*, er Kim en rolletolker som har perfektionert seg innen den klassiske sjangeren. De ble begge overrasket over hvor mangesidig og dypt Holberg stikker med historien om den arme alkoholisererte Jeppe. (forts.)





Anders om Kim:

“Hvis ikke Kim hadde vært av en slik støpning han er, så hadde jeg ikke blitt med på dette. Vi har ikke jobbet mye sammen, men vi liker hverandre. Kim er en medspiller – han bidrar veldig til at vi gjør hverandre gode.”

– Det er kanskje det mest spennende stykket han har skrevet – Jeppe har mange natt- og dagsider, og historien er faktisk ganske ubehagelig, sier Kim.

– Jeg har aldri fordypet meg i stykket, og har ikke sett hvor nifst det egentlig er. Vanskeligheten for oss blir nok at veldig mange har et forhold til Jeppe, og at de tror de vet alt som er å vite om stykket, sier Anders.

– Jeg har jo sett på Baronen som en fjollefant, men så er han egentlig noe helt annet, bemerker Kim.

– Ja, Baronen har mistet livsgleden og vil vel egentlig bare bli underholdt, sier Anders og fortsetter:

– I motsetningen til den glade fyllicken Jeppe har baronen mistet livsgleden til tross for at han har alle forutsetninger for å lykkes. Han er en desillusjonert riking uten noen gleder i livet, sier Anders.

Begge er opptatt av musikk og musikalitet når de spiller teater, og sammenligner et stykke teater med et stykke musikk.

– Vi må ha samme presisjon som musikerne har, ellers blir det ustemt. En hører når tonen er der, og en hører når det skurrer, sier Anders.

Han mener dette ikke tas alvorlig nok av alle som driver med teater.

– Hadde vi hatt like store krav til presisjon som musikere har, hadde vi kommet lenger.

– Men dette bruker vi jo mye tid på, sier Kim

– Ja, men vi bruker ikke mye tid på å analysere det. Vi bruker intuisjonen og rytmen vi har i oss, sier Anders.

Han som skal hjelpe dem til å bli samstemte og å finne tonen, er Kjetil Bang-Hansen.

Kim om Anders:

“Anders er sylskarp på timing. Han er veldig gæren og er utrolig når han spiller det farlige og gale – som for eksempel i Cabaret.”

Regissøren er hovedgrunnen til at Kim drar land og strand rundt for å spille Jeppe. Kim har jobbet sammen med Bang-Hansen en rekke ganger. De er nesten for parhester å regne. På prøvene kan man tydelig legge merke til det. Bare ett ord er nok – så forstår de hverandre.

– Akkurat nå tre uker før premieren vet jeg ikke hvordan forestillingen blir, men jeg føler meg trygg. Jeg stiller mitt sinn og kropp til disposisjon for en instruktør jeg har full tillit til. Jeg kan ikke gjøre mye feil i så trygge hender, mener Kim.

Anders nikker:

– Etter hvert vet en jo hvilken regissør som fungerer for deg. Jeg har satt opp stykker selv, så jeg vet hvor vanskelig det er. Regissørene er øyet som ser alt utenfra – og det øyet må en stole fullt og helt på.

– Jeg hadde ikke gjort dette med hvem som helst bare fordi det er en morsom rolle. Jeg må ha en grunnleggende tillit til regissøren, sier Kim.

– Det er ikke uvesentlig hvem du jobber med. For meg var det mer konstallasjonen av folk i hele ensemblet som gjorde at jeg ville være med, sier Anders.

Kim er i fyr og flamme over at han endelig skal få sett hele Norge.

– Jeg gleder meg som en unge til turneen. Det blir spesielt å møte et helt nytt publikum og spille på nye scener hver kveld. Dessuten er det en strålende mulighet til å se hele landet, jeg har for eksempel aldri vært i Nord-Norge. Det gleder jeg meg til, sier han.

Dét til tross for at han i to timer hver kveld blir slått, sparket, dyttet og dratt i ørene.

–Jeg har ikke blitt så dengt før. Hvis det gjøres teknisk godt, skal jeg ikke skade en negl, slutter Kim Haugen, som medgir at han tross tiltroen til sine medskuespillere skal ha på seg knebeskyttere. Hver kveld.





JEPPE

Av Ludvig Holberg. Bearbeidet av Kjetil Bang-Hansen.

Jeppe
Mor Nille
Baron Nilus
Jakob Skomaker
Kammerherren
Erik Lakei
Lars Lakei
Ridefogden
Ridefogdens hustru

Kim Haugen
Ellen Horn/Birgitte Victoria Svendsen
Anders Hatlo
Stein Grønli
Geir Morstad
Per Vidar Anfinnsen
Axel Aubert
Ingolf Karinen
Linda Tørklep

Regi
Scenografi/Kostymedesign
Lysdesign
Komponist

Kjetil Bang-Hansen
John-Kristian Alsaker
Stian Lindquist
Guttorm Guttormsen

Inspisient og turnéleder

Christian Venge

Bemanning på turné:

Oppsetningsleder
Scenemester
Lysmester
Lydansvarlig
Rekvisitør
Maske- og kostymeansvarlig
Scenetekniker

Knut Backe
Morten Lie
Kai Roger Havn
Ola Erik Blæsterdalen
Camilla Charlotte Hansen
Erika Brathole
Lars Vold

Suffli i prøveperioden:

Elisabeth Scharffenberg og Ingunn Five Gjerde

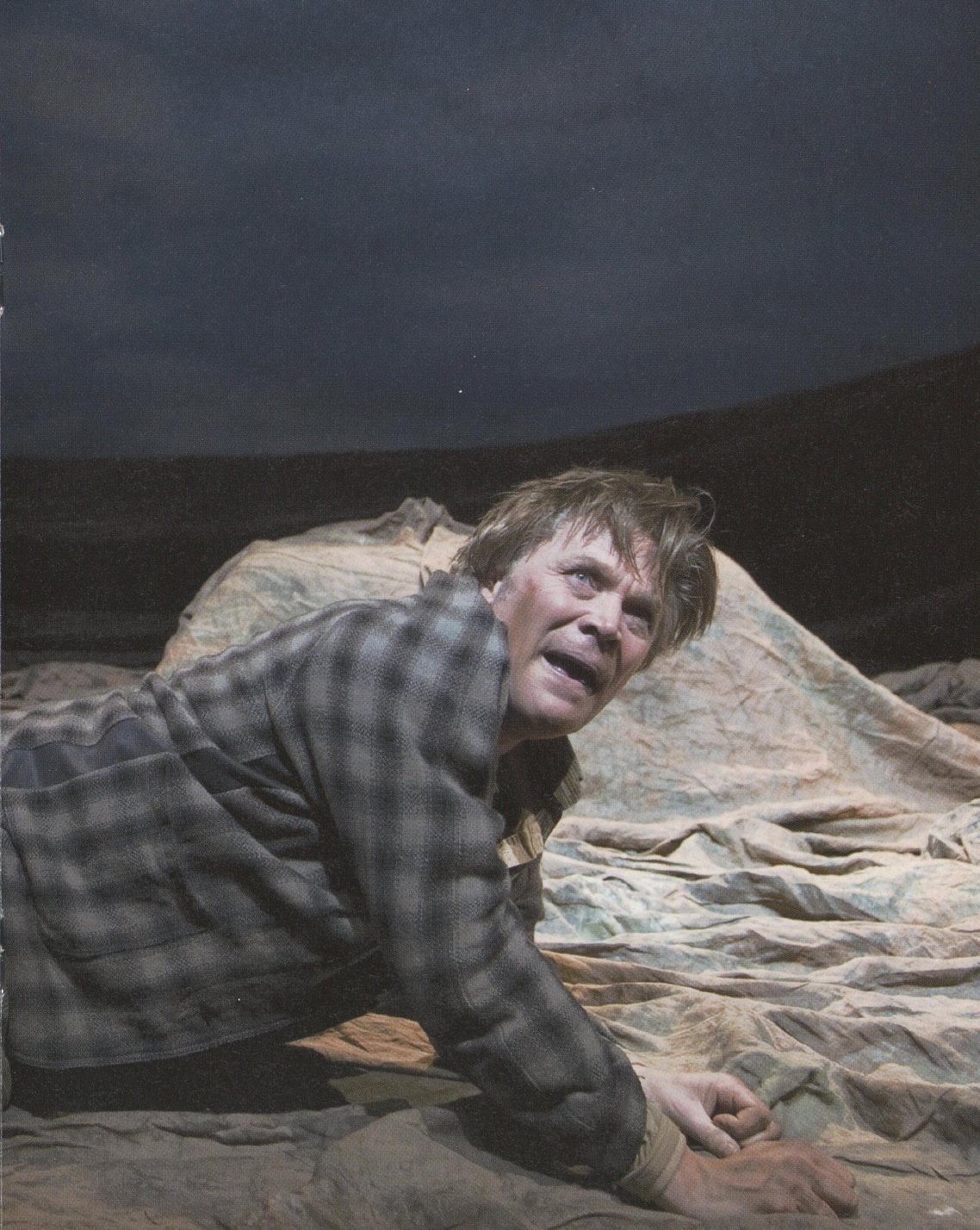
Spilletid: 2 timer inkl. pause

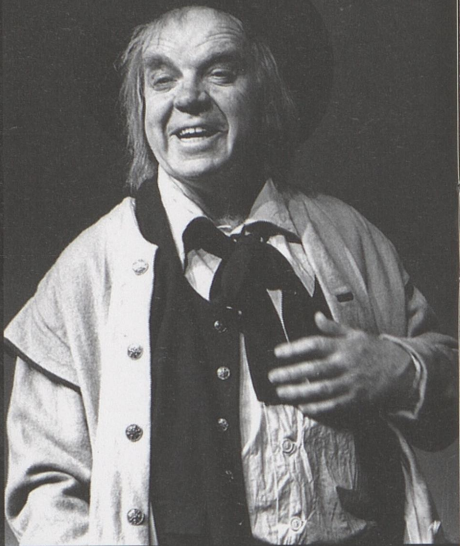
Premiere i Horten 22. januar 2008

Produsert av Riksteatret i samarbeid med Nationaltheatret

Dekorasjon, kostymer, rekvisitter, masker, lyd og lys er produsert ved Riksteatrets verksteder.
Musikken er spilt inn i Busk Lydstudio, Kjønnøya. Musikkerne er Daniel Eriksen på diverse gitarer,
Stig Sjøstrøm på trommer og Jan Tore Eriksen på bass. Koreografien er ved Kjetil Bang-Hansen.

Utgitt av Riksteatret, Gullhaug torg 2, 0484 Oslo, Telefon: 24 14 42 00. www.riksteatret.no. Ansvarlig utgiver: Ellen Horn. I redaksjonen: Kjetil Bang-Hansen, Lise Juvet, Tine Thomassen/Mette Hægeland-Blom og Nora Sørensen (red). Grafisk design: Lise Juvet. Fotograf: Erik Berg. Opplag: 6500 Trykk: Borg AS





Jeppe på Riksteatret

Årets Jeppe er den tiende som reiser land og strand rundt for å underholde det norske folk.

Historiene fra Jeppe-turneene er mange. En av dem er om Henki Kolstad. Da han svømte av i galgen som Jeppe midt under en lang og slitsom turné, styrtet en av medspillerne etter noen sekunder fram på scenen for å spørre om det var en lege i salen. Resultatet var full jubel og stående applaus. Publikum syntes det fikse og moderne regigrepet var storartet. Heldigvis fikk Kolstad hjelp, og publikum lærte formodentlig at virkelighet og illusjon godt kan krysse hverandre.

I løpet av 60 år har det blitt ti Jeppe-oppsetninger på Riksteatret:

1950/51: Ingolf Rogde som Jeppe

1954: Claes Gill som Jeppe

1960/61: Ingolf Rogde som Jeppe

1965: Alv Hordnes som Jeppe

1976: Henki Kolstad som Jeppe

1978: Thor Inge Kristiansen som Jeppe

1983: Knut Risan som Jeppe

1990: Bernhard Ramstad som Jeppe

1996: Magne Olav Brevik som Jeppe

2008: Kim Haugen som Jeppe

Øverst til venstre: fra prøvene på Jeppe på Berget i 1950. Riksteatrets første teatersjef Frits von der Lippe, Ingolf Rogde og Karl Bergmann. Forestillingen hadde premiere 23. august 1950 og ble en legendarisk suksess.

Under til venstre: Ingolf Rogde og Eva Nordvang i Jeppe på Berget i 1961.

Øverst til høyre: Henki Kolstad som Jeppe i 1976.

Nederst til høyre: Knut Risan som Jeppe i 1983. I bakgrunnen ser vi Ingolf Karinen og Linda Tørklep som spiller Ridefogden og hans hustru i årets Jeppe- oppsetning.

Legendariske Ingolf Rogde

Den første Jeppe-turneen ble en av Riksteatrets største publikumssuksesser noensinne: Jeppe på Berget med legendariske Ingolf Rogde i tittelrollen. Bare i løpet av høsten 1950 ble den spilt 130 steder og sett av over 50 000 mennesker.

Året etter ble det en ny turné – og totalt ble Ingolf Rogdes Jeppe spilt 206 ganger. Denne oppsetningen ble så populær at Riksteatret har valgt å kalle opp en av bussene sine etter den folkekjære Jeppe-skuespilleren.

Ingolf Rogde blir sagt å være datidens mest populære skuespiller. Hvor enn han kom i landet, ble han gjenkjent. Og selv husket han godt ansikter han hadde sett før, så han hilste til høyre og venstre på hvert lille nes han kom til og hver ferge han tok. Uforglemmelig er også hans Mack i tv-serien Benoni og Rosa på 70-tallet.

Ikke rart da at maleriet av Ingolf Rogde som Jeppe pryder teatersjefens ene kontorvegg. Det er malt av Else Hagen og kom opp på veggen i 1978.



– Bortskjemt med gode roller

Stein Grønli 60 år

Siden 1977 har Stein Grønli reist Norge på kryss og tvers i Riksteatrets tjeneste. – Jeg er bortskjemt med gode og varierte roller, sier Stein, som rundet 60 år den 30. desember.

Av Nora Sørensen



“Jeg har vel brukt ni år av mitt liv på turné. Noen ganger undres jeg over hvordan i all verden jeg har klart det.”

Dette er den tredje Jeppe-turneen for Stein Grønli. I 1983 spilte han Nils Lakei og flere andre roller i en Jeppe-musikal, og i 1990 spilte han Baronem.

– Jeg merker jo at det er lett å lære seg teksten selv om jeg ikke har spilt akkurat skomakeren før, sier han, og roser ensemblet.
– Det er en veldig fin stemning på prøvene. Vi har god kjemi, så jeg trives utmerket, smiler jubilanten fornøyd.

Steins vei til teatret har ikke vært strak og målrettet. I fem år jobbet han som revisor i NRK Fjernsynet før han gjorde helomvendning og tok førskolelærerutdanning.

– Jeg er glad i barn, så det var et naturlig valg for meg. Det var i arbeidet med barn at jeg begynte med dukketeater, forteller han.

Dukketeater ble etter hvert så interessant at han begynte på Riksteatrets elevskole for dukkespillere i 1977.

– Vi som drev dukketeater, ble mer og mer brukt til å spille "vanlige" roller, og til slutt ble det bare dét på meg. Men jeg steppet inn og spilte med dukker i Askeladden i 1997. Det var veldig moro, men det er nok over for meg å spille med dukker. Det har jeg ikke fysikk til lenger, men jeg pusler med tanken om å sette opp dukketeater igjen, sier Stein.

Han humrer når han mimrer over alle rollene han har hatt på Riksteatret.

– Jøss, gjorde jeg dét også, sier han nesten

forundret og peker ned på papiret hvor rollene står listet opp. Han stopper opp ved Carlos Homenides de Histangua i Loppen i øret (1991).

– Ha ha, en gal sjalu spanjol. Min eneste spanske rolle, kan du si.

Nedover rollelista står han oppført på revyer, farser, musikal, kabareter, moderne stykker, Ibsen. Ikke minst Ibsen.

– Jeg har vært eksepsjonelt heldig som har fått spille så mye forskjellig, men jeg er nok mest stolt over de store Ibsen-rollene. De har lært meg så mye både skuespillermessig og menneskelig, sier Stein.

Det eneste han savner, er et par Shakespeare-roller og kanskje en og annet Tsjekov. Men han har tross alt spilt Hamlet. I 1986 i Berthold Halles regi. Samtidig spilte broren hans

– Jan – samme rolle på Rogaland Teater.

– Det er teaterhistorisk nokså unikt, slår Stein fast.

I løpet av de 30 årene som har gått, har han vært på i overkant av 50 turneer.

– Jeg har vel brukt ni år av mitt liv på turné. Noen ganger undres jeg over hvordan i all verden jeg har klart det, sier han, og svarer selv:

– Riksteatrets ansatte er en utrolig fin gjeng – både teknikerne og vi som er på scenen. Det er sensasjonelt lite konflikter blant oss som turnerer. Vi blir som en liten familie på tur. Det er en sjarmerende livsstil.





Teatermusikkens grå eminense

I 33 år har Guttorm Guttormsen komponert teatermusikk til rundt 200 forestillinger og mottatt en rekke priser for det. Men han vil ikke at du skal legge merke til arbeidet hans. – Musikken skal være noe som bare er der – den skal skape stemning uten at du hører det, sier han.

Av Nora Sørensen

Guttorm Guttormsen er en høyreist, hyggelig og litt beskjeden kar som altså ikke vil spille førstefiolin. Kjetil Bang-Hansen – som han har samarbeidet en del med – kaller han teatermusikkens grå eminense.

– Nei, du vet – musikken er ingen hovedingrediens i en teaterforestilling – det er en støttefunksjon. Den beste kritikken jeg kan få, er å ikke bli nevnt i det hele tatt. Hvis musikken ikke fungerer, legger du merke til det, sier han.

Guttorm Guttormsen er oppvokst i Mo i Rana, men har bodd sørpå siden han avtjente militærtjenesten i Kongens Garde. Han var en meget lovende jazzmusiker da han i 1971 ble spurt om å være med på opprettelsen av musikkskolen i Skien. Han hadde ikke vært i Skien før



“Kjetils tanker om noe countrypreget var veldig spennende. Som regel er det barokkaktig musikk til slike gamle stykker.”

og tenkte at det kunne han da alltid prøve ett års tid. Men Guttorm er en aktiv kar, og starta både jazzklubb, storband og småband, og da Teater Ibsen ble grunnlagt i 1975, var det ikke unaturlig at Guttorm ble spurt om å være "huskomponist".

– De hadde Henning Sommerro i Molde og Sverre Kjeldsberg i Tromsø. Så ble det meg i Skien, humrer han.

Siden har han bodd i Skien. Herfra har han gitt ut to plater (han fikk jazzmusikkens høyeste utmerkelse – Buddyprisen – allerede i 1979) og sitter "på et lite jobberom", som han kaller det og komponerer og spiller. Hovedinstrumentene hans er saksofon, klarinett og fløyte, men han bruker pianoet mest i teatersammenheng.

– Jeg gjør mye forskjellig altså – jazz, viser, symfoniorkester og korps i tillegg til teatret. Det er gøy å variere, sier han.

Guttorm har komponert musikk til store forestillinger som Hellemyrsfolket på Den Nationale Scene og Peer Gynt både i Skien og i Sverige. Han har komponert musikken

til Pinocchio på Det Norske Teatret, Kirsebærtreet blomstrer i mai på Nationaltheatret, Salome på New Theater i Connecticut. For å nevne noe. Og nå altså Jeppe på Riks-teatret.

– Jeg har gjort Jeppe før med en helt annen type musikk, så Kjetils tanker om noe countrypreget var veldig spennende. Som regel er det barokkaktig musikk til slike gamle stykker. Jeg har fått med meg et lag musikere innen countrysjangeren, og håper jeg har funnet følelsen, sier han.

Guttorm er opptatt av feeling, som han kaller det. Når han leter seg fram til en teaterkomposisjon, er det viktig å finne "en helhetlig følelse".

– Jeg er veldig opptatt av at musikken skal være helhetlig. Selv om låtene er forskjellige, må det være en felles klang gjennom hele forestillingen. Det må ikke sprike i alle retninger, sier han.

– For da legger publikum merke til musikken?

– Ja, gud forby, sier Guttorm Guttormsen.



Kim Haugen

gikk ut fra Statens Teaterhøgskole i 1982, kom til Nationalteatret i 1985. Her har han spilt mange klassiske roller – blant annet tittelrollen i Revisoren, Raskolnikov, Nerden og Woyzeck. Han har spilt Ibsen-roller og en drøss med komedier – som En tjener for to Herrer. Kim har medvirket i en rekke TV-serier og spillefilmer, og har mottatt flere priser, den siste var Per Aabels ærespris i 2004. Han jobber mye i Radioteatret og i Hallo i uken, og har lest inn flere lydbøker. I høst var han aktuell i Løvebakken på NRK1, som fikk komiprisen for beste tv-program i 2007.



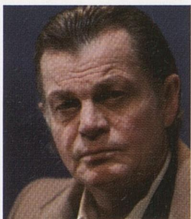
Ellen Horn

Er utdannet ved Statens Teaterhøgskole 1972–75, og har vært ansatt ved Oslo Nye Teater, Nationalteatret og Torshovteatret. Hun har vært engasjert av NRK/Fjernsynsteatret og Riksteatret, og hun har medvirket i spillefilmer. Fra 1992 til 2000 var Ellen teatersjef på Nationalteatret, og hun var kulturminister i regjeringen Stoltenberg 2000–2001. Deretter ble hun skuespiller igjen, og er ikke minst kjent i Riksteatrets forestilling om Sigrid Undset - UNDSET, og som Marie Hamsun i Jeg kunne gråte blod. Fra 2005 har hun vært teatersjef på Riksteatret. Ellen Horn er kommandør av St. Olavs Orden.



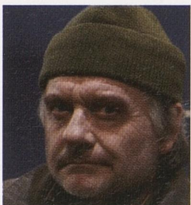
Birgitte Victoria Svendsen

Er utdannet ved Statens Teaterhøgskole 1977–80, og ansatt på Oslo Nye siden 1990. Medvirket i bl.a. Vintereventyret, Hvem er Earnest?, En midtsommernattsdrøm, Yerma (tittelrollen), Stemmer i mørket, Appelsinene på Fagerborg, En handelsreisendes død, Hvite dager, Det minner meg om Oslo og Øyet som ser. Har arbeidet ved Rogaland Teater (bl.a. Julie i Romeo og Julie), Fjernsynsteatret, Riksteatret og Nationalteatret, og har vært med i film, TV (bl.a. Ved Kongens Bord, Nina i Måken), radioteater, og har lest inn lydbøker. Fra 1. februar blir hun å se i kinofilmen Lønsj.



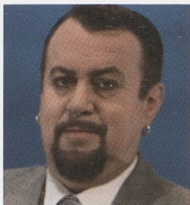
Anders Hatlo

Er utdannet ved Statens Teaterhøgskole og debuterte på Oslo Nye i 1970. Anders har gjort suksess i bl.a. Crazy For You, Mysteriet Myrna Vep (Teaterlederforeningens ærespris), Cabaret (Teaterkritikerprisen 2000/01 for Konferansieren), Chicago, My Fair Lady, La Cage aux Folles og Sound of Musvik. Han har vært tilknyttet Den Nationale Scene og Nationalteatret. Anders er kjent fra film og TVs Helmer og Sigurdson, Hotel Cæsar og Olsenbanden jr. på film, TV og teater. Spilte sist kvinnerollene sammen med Johannes Joner i Arsenikk og gamle kniplinger.



Stein Grønli

har hatt mange og varierte roller ved Riksteatret, og har hatt store Ibsen-roller, bl.a. pastor Manders, dr. Wangel og dr. Stockmann. Publikum vil huske hans kritikerroste Knappestøperen i Peer Gynt og hans fine tolkninger i Fru Inger til Østråt og i Jon Fosses Ettermiddag. Stein spilte byggmesteren i Jo Strømgrens Byggmester Solness på Trøndelag Teater. Ellers er han kjent fra "Peer Gynt"-spelet på Gålå. Stein har lang erfaring fra film og TV, blant annet fra NRK-serien Sejer – se deg ikke tilbake, og var sist kinoaktuell med filmen Hawaii/Oslo.



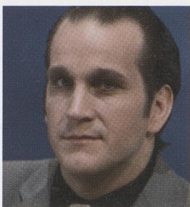
Geir Morstad

har lang erfaring fra teater, musikaler, revy og tv. Geir er kjent fra tv-serier som *Syv søstre* og *Hotel Cæsar*, i tillegg til humorserier og sit-coms. I de siste årene har han hatt stor suksess med sommer-revyer i Stavern. På Riksteatret har han tidligere turnert med *Arsenikk* og gamle kniplinger og *Gledelig jul*.



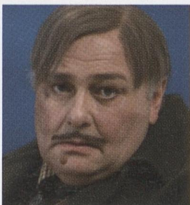
Per Vidar Anfinsen

Gikk ut fra Kunsthøgskolen i Oslo i fjor. Under studiene spilte han *Helmer* i *Et dukkehjem*, *Aslak Smed* i *Peer* av Knut Nærum og *Kristian* i *Once More, with Feeling*, *Podium*/Det Åpne Teatret. I høst hadde han sin debut i Riksteatrets *Hamlet*.



Axel Aubert

Er utdannet på Teaterhögskolan i Stockholm 1997-2001. Han har blant annet spilt i *Tre søstre* på Dramaten og i *Din stund på jorden* på Riksteatern. På Nationaltheatret har han spilt i *Ulrike Maria Stuart* av Elfriede Jelinek og i *Reisen til julestjernen*. På Sveriges Television har Axel medvirket i *Kvarteret Skatan* og *Nisse Hults historiska snedsteg*, og han er benyttet i ulike stykker på NRK Radioteatret, bl.a. i *Schmökk*, der han spilte en av hovedrollene.



Ingolf Karinen

har vært ansatt på Riksteatret siden 1974 og har spilt en mengde roller, blant annet i *Annie Get Your Gun*, *Arsenikk* og gamle kniplinger og sist i *Hamlet*. Dette er hans tredje Jeppe-turne, den forrige var i 1990 da han spilte *Kammerherren*. Hver sommer finner du Ingolf i Dyreparken i Kristiansand som *Pelle Pirat* i kaptein Sabeltann.



Linda Tørklep

er utdannet ved Elevskolen ved Det Norske Teatret. På Riksteatret har hun vært siden 1975, og spilt en mengde ulike roller, blant annet i *Tartuffe*, *Annie Get Your Gun*, *My Fair Lady* og i *Romeo og Julie*. Hun trives også i roller rettet mot barn, og er uforglemmelig som *Karius i Karius* og *Baktus*. Hun har også spilt hekse i *Fyrtøyet* og i ti år har hun spilt *Bassa* i *Kaptein Sabeltann*.

08.søl 17938

ELLERS PÅ RIKSTEATRET:

Folk og røvere i Kardemomme by Av Thorbjørn Egner

2008 er Mangfoldåret og vi benytter anledningen til å hylle Thorbjørn Egner med å ta hans inspirasjon fra Marokko på alvor. Det var nemlig her han fikk ideen til stykket, og det var her han tegnet Kardemomme by-dekorasjonen. Med dette som rettesnor lager Riksteatret en festforestilling for hele familien.

Premiere 5. mai på Jessheim

@lice

av Kjersti Alveberg/Stig Bang

En humoristisk og rørende danse- og konsertforestilling om å finne en livsledsager på internett. Kjersti Alveberg har fått frie tøyler til å lage en helt ny type helaftens forestilling der du får nyte musikere, sangere, dansere og dukker i levende samspill på scenen.

Urpremiere 26. februar i Fredrikstad

Min forestilling om mor Med Bente Børsum. Dramatisert av Anne-Karen Hytten

Dette er Bente Børsums kritikerroste og gripende forestilling om sin mor, som var fange i tysk konsentrasjonsleir. Da krigen var slutt, greide hun ikke å vende tilbake til sitt liv som legefriue på beste Oslo vestkant. Hun forlot familien. Og Bente.

Turnéen begynner den 27. mars i Førde

Barnet Av Jon Fosse

Agnes og Fredrik er to ensomme sjeler som møter hverandre ved et busstopp. Vi følger utviklingen i forholdet deres gjennom forelskelse og graviditet. Barnet er en rørende fortelling fra vår tids mest feirede forfatter og dramatiker.

Premiere på Rogaland Teater 26. januar
Turnépremiere i Lyngdal den 31. januar

Æresrunder for barna

To av 2007's store suksesser var Pulverheksa og Ooujeeih! Barna elsker disse, og Riksteatret sender de ut på æresrunder. Pulverheksa er snart sett av 30.000 små og store. Ooujeeih! er for de minste fra 0-3 år, den snille Pulverheksa for de over tre år.

Pulverheksa begynner turneen 15. januar i Vadsø
Ooujeeih! begynner turneen 15. april i Vikersund



Lokal Nasjonal

DnB NOR er Riksteatrets hovedsponsor og bidrar med støtte til prosjekter og videreutvikling. Vi er et konsern med tjenester og kompetanse tilpasset både små lokale forhold og de større internasjonale arenaer. DnB NOR er en stor samarbeidspartner med norsk kulturliv.

22-1 HORTEN	6-2 JESSHEIM	4-3 ØRSTA	3-4 NARVIK
23-1 DRAMMEN	7-2 SKIEN	5-3 MOLDE	4-4 HARSTAD
24-1 VIKERSUND	8-2 SELJORD	6-3 SURNADAL	6-4 BODØ
25-1 ÅL	11-2 SANDNES	8-3 ÅLESUND	7-4 MO I RANA
26-1 FAGERNES	12-2 KRISTIANSAND	10-3 RØROS	8-4 MOSJØEN
28-1 GJØVIK	13-2 LYNGDAL	11-3 ORKANGER	10-4 KOLVEREID
29-1 LILLEHAMMER	14-2 ARENDAL	12-3 STJØRDAL	11-4 INDERØY
30-1 OTTA	15-2 NØTTERØY	13-3 NAMSOS	
31-1 OPPDAL	26-2 AKSDAL	26-3 VADSØ	
1-2 TYNSET	27-2 BØMLO	28-3 LAKSELV	
2-2 ELVERUM	28-2 HAUGESUND	29-3 ALTA	
4-2 KONGSVINGER	1-3 SOGNDAL	31-3 TROMSØ	
5-2 ASKIM	3-3 FLORØ	1-4 FINNSNES	

Spilles på Nationaltheatret etter turné.



Depotbiblioteket

Jeppe



08sd17938



NATIONALTHEATRET



DnBNOR VG



RIKSTEATRET